

చిట్టయ్య లాయల్

“నే నేను”

మా యింటికి రెండు గడ

పలు దాటితే చిట్టయ్య ఇల్లు.

చిట్టయ్యకు నాకు స్నేహం. అతను

నాకన్నా పెద్దవాడే ననుకోండి.

చదువుకోని వాళ్లలో వయస్సులో

తారతమ్యం ఉన్నా స్నేహాని కభ్యంతరం ఉండదు. చిట్ట

య్యకు నలభయి ఏళ్లు, నాకు యిరవై అయిదు ఏళ్లు. నేను

బి. ఏ. ప్యాసయి నాలుగేళ్ల యిది. ఎన్ని తికమకలు

పడ్డా ఉద్యోగం కుడిచిచ్చింది కాదు. కాలమేమో గడి

చింది కాదు. ఉద్యోగం లేనివాళ్లకి చీట్లపేకాడేటందుకు

ఎవళ్ళో ఒకళ్లు ఉండాలి. నేను మా పేటంతా తిరిగేస్తే

పసిపాట లేనివాడు చిట్టయ్య ఒకడు దొరికాడు. చిట్ట

య్యకు నాకు క్రమంగా అతుక్కుంది. చిట్టయ్య చిన్న

ప్పుడు ఒక్కొక్క క్లాసుకు రెండుమూడు బోల్తాల

చొప్పున ఫోర్తుఫారందాకా డేకాడు. అక్కడ గొడ్డు చచ్చు

బడ్డది. బుద్ధులు భూము లేలుతుంటే కర్కం గాడిదలని

కాచిందని, మా చిట్టయ్యకు బుద్ధులకేమీ తక్కువలేదు.

చిట్టయ్యకు నాలుగువేళ్ళూ లోపలికి పోవడానికి తగి

నంత ఆస్తి ఉంది. నాకో అదీలేదు. అందుచేత చిట్టయ్యకు

నన్ను చూస్తే కొంచెము లోకువ. నాదగ్గర అప్పుడప్పుడూ

దర్జా పోతూఉంటాడు. కాని అతనికప్పుడు నేను బి. ఏ.

ప్యాసయినానని జ్ఞాపకం వస్తుంది. అప్పుడు మాత్రం

కొంచెము గౌరవంగా ఉంటాడు. తక్కినప్పుడు నామీద

చలాయిస్తాడు. నాకు డిక్కా మొక్కా ఛీ! పోరా!

అంటే చీట్లపేకకు కూడా మొఖము వాయాలని అట్లాగే

అంటిపెట్టుకొని వస్తున్నా. చిట్టయ్య ఒక్కొక్కప్పుడు తను

యం. ఏ. ప్యాసయినాననుకుంటాడు. తానే లెజిస్లేటివు

కొన్నిలు మెంబరనుకుంటాడు. నాలో అప్పుడప్పుడంటాడు

కదా “మీకు హైకోర్టు జస్టిసుకు సిఫార్సు ఉత్తరం వ్రాసి

జడ్జిలను, హోం మెంబర్లను, వీళ్లనందరిని గారు గీరు

లేకుండా తన స్నేహితులకు మెల్లే అంటాడు. అబ్బో!

వాడి పోకిళ్లు. ఇక ప్రొద్దు గ్రుంకితే మూడు మొదలు

నాలుగింటిదాకా జట్టుకి సంస్కారం చెయ్యడంతోనే

సరిపోతుంది. నాలుగింటికి చచ్చి చెడి చాయంగల విన్న

పములై బైటికి వస్తాడు. టక్కు టక్కుమని కలెక్టరువలె

వెళుతుంటే వెధవడలాయతెల్ల నేను ప్రక్కన నడ

వడం. చిట్టయ్య అటూ యిటూ చూడడు. అప్పుడే వోడ

దిగిన దొరల్లే అదే పోవటం. చిట్టయ్య తత్వం తెలిసిన

వాళ్లు దారెమ్మట పోతుంటే నవ్వుతూ ఉంటారు.

చిట్టయ్య వాళ్లవంక చూస్తేగా. నూటిగా వెళ్ళితే బయలు

దేరిన వోటికే మళ్ళీ వస్తామన్నంత నూటిగా వెళతాడు.

ఇదంతా పీఠిక. కథకుమాత్రం పీఠికలుండకూడదా ఏమిటి?

ఇక అసలు కథ. గవర్నరుగారు వస్తారని ఊళ్ళో

పుకారు పడ్డది. రోడ్లమీద తారుపోయడం మొదలు

పెట్టారు. వెంట రోడ్లన్నీ బాగుచేసి సున్నపురాళ్లు

సోల్పుగా పెట్టడం మొదలుపెట్టారు. అది అందం అంట.

ఇదంతా చూచాడు చిట్టయ్య. ఒక రోజున చీట్లపేక ఆడ

డానికి వెళ్లా. ఉద్యోగం అడగడానికి వెళ్లిన వానిని శిరస్తా

దారుకు మల్ల నన్ను ఘంటసేవు వాకిట్లో కూర్చోబెట్టాడు.

ఈలోపుగా ఒకటి రెండుసార్లు వాకిట్లోకి వచ్చాడు. నన్ను

చూచాడు కాని పలకరించలా. ఏదో మహాకార్యం భుజాన

వేసుకొని తిరుగుతున్నట్లు అటూ యిటూ కాకిచూపులు

చూచి లోపలికి వెళ్లాడు. “ఛీ! మనరోజులు మంచివి

కావ”ని యింటికి వెళ్లా. మర్నాడు ప్రొద్దున చిట్టయ్య

బజారులో బడి “ఏమండోయి! రంగా రావుగారూ!” అని

పిలిచాడు; వెళ్లా. “నిన్న సాయంకాలము మీరు వచ్చా

రెల్లే ఉంది. గవర్నరు వస్తున్నాడండి. ఏదో కొంచెం ఆవిష

యంలో పనిమీద ఉన్నాను. ఏమనుకోకండి” అన్నాడు.

ఏమి పనియా అని ఆలోచించాను. పొడకట్టింది కాదు.

అడుగుతామనుకున్నాను. ఇంతలో ఆయనే మళ్ళీ యిట్లా అన్నాడు. “ఏమీలేదండీ! డిన్నరుకునాకు ఎట్లాగో యిన్ని తేషను వస్తుంది. అప్పటికి నల్లనూటులో వెళ్ళాలి. ఆ నూటు దేనితో కుట్టించాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను. నల్లని బేజరు కుట్టించనా, ఆల్పాకా కుట్టించనా లేక సిల్క కుట్టించనా అని ఆలోచిస్తున్నాను” నేను నవ్వు ఆపుకొని, “ఆలోచన తెగించండి” అన్నాను. చిట్టెయ్య ఆక్షేపిస్తున్నా తెలిసికోలేనంత తెలివిగల మనిషి. చివరకి చిట్టెయ్య అన్నాడు “సిల్క కుట్టించడానికే నిర్ణయించాను. డబ్బు మా అమ్మదగ్గరనుంచి రావాలి. ఆవిడేమో శేపు బియ్యపు బస్తాకి డబ్బు కావలె నంటూంది.” నేను “బియ్యపు బస్తా మాట దేవుడెరుగు. బియ్యపు బస్తా యిట్లాకి వచ్చినా డిన్నరే గదా. డిన్నరే అక్కడ జరుగుతుం ద్దాయెను. ఈ డబ్బుతో నూటు కుట్టించవచ్చు నన్నాను. చిట్టెయ్య ‘క్వెయిట్ కరెక్టు’ అని మళ్ళీ మాట్లాడకుండా వెళ్ళాడు.

గవర్నరుగారు ఎల్లండి వస్తారు. ఆరోజు మధ్యాహ్నం చీట్లపేకాడటానికి పోతే నాకు చీట్లబదులు చీవాట్లు తగిలినాయి. ఆ సలభై ఏళ్ల అల్లారు ముద్దుబిడ్డ నామూలముగా చెడిపోతున్నాడని ఆవిడ ఉద్దేశ్యం. నేను పాతికేళ్ల పసిపాపని. ఆసంగతి ఆవిడకు తెలియదు. చిట్టెయ్య ప్రొద్దు గ్రుంకిన తరువాత నన్ను వీధిలో కలుసుకున్నాడు. నన్ను చూచి చూడనట్లుగా నటించి మారుమొఖంపెట్టి చేతిలో బెత్తంతో గూటు కొట్టు కొంటూ యీలవేస్తూ నిలుచున్నాడు. నేను తాళం దృతం మీద నడుస్తూండని తెలిసికొని దగ్గరకువెళ్లి “గుడ్ బై” అన్నాను. చిట్టెయ్య ఎడం చేతితోనా ‘ఇల్వ్యాట్’ రిటరన్ చేసి యింకోవేపుకు తిరిగి యీల వెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. ఇంకా బతకడం ఎట్లాగురా అనుకొని తిరిగి వెళ్ల బోతున్నా, చిట్టెయ్య మళ్ళీ పిలిచాడు. నేనన్నా గదా “ఏ మండీ అందరికి డిన్నర్ పార్టీకి యిన్నితేషను వచ్చాయి. మీకు కూడా వచ్చిందా” అని, చిట్టెయ్య ‘డామ్ యిన్ సల్ట’ అన్నాడు. గవర్నరుగారు వచ్చారు. రైలుకు పోవడానికికూడా వీలు లేకుండా పోలీసువాళ్లు రోడ్డు బిడాయించారు. పిట్టాడితే బట్టు. గవర్నరుగారి ప్రోగ్రాం జరుగుతోంది. నాలుగిం

టికి “డిన్నరు” పార్టీ అమోఘంగా జరుగుతోంది. చిట్టెయ్య నల్లని నూటువేసి మాంచి కీర్తుతో వస్తున్నాడు. నేను కనబడటంతోనే “పోదామండీ” అన్నాడు. ఆయన ప్రసన్నత అప్రసన్నత వర్షాకాలపు ఎండలంటివి. వేసవికాలపు వానలంటివి. ఎప్పుడెందునో ఎవరికి తెలుస్తుంది. చీట్ల పేకాడేటందుకు కష్టము వస్తుందేమో నని వెంటబడ్డాను. “డిన్నరు” పార్టీ జరిగే సోట గోడదాకా వెళ్ళాము. “మీ రిక్కడ నిలుచోండి నేను లోపలికి వెళ్లివస్తా”నని తాను వెళ్ళాడు. నాకు మనస్సులో తెలుసు ఈయనకు యిన్ని తేషను ఎవరు పంపిస్తారని! సరే యీయన్ని కనిపెడదా మని నేను. చిట్టెయ్య గోడమలుపు తిరిగేవరకు నేను వెనక వస్తున్నానేమో నని తిరిగి తిరిగి చూడడం మొదలు పెట్టాడు. నేనూ ఏమీ ఎరగనట్లు అటు మొఖమే పెట్ట లేదు. చిట్టెయ్యకు ధైర్యం కలిగి గేటుదగ్గరకు పోయి నాడు. నేనటు తిరిగివచ్చి గేటుదగ్గర జనంలో వెనక అతకిని కనబడకుండా నక్కి ఉన్నాను. చిట్టెయ్య గేటుదగ్గరకు రావడం, పోలీసువాళ్లు వెళ్ల గొట్టడం, అచ్చుట నున్న వాళ్లంతా నవ్వడం, చిట్టెయ్య పరాభవం తినికూడా యీలవేస్తూ అటు యిటు పచారుచెయ్యడం, పిల్లలంతా కేలింతలు కొట్టి నవ్వి గేలిచెయ్యడం అంతా చూచాను. ఇదొక ఘంటసేపు రవధ. ఇక డిన్నరుపార్టీ అయిపోతుం దనగా మళ్ళీ అటు తిరిగివచ్చి చిట్టెయ్య నన్ను వదిలిపెట్టిన చోట వచ్చి నిలుచున్నాను. డిన్నరుపార్టీ అయిపోవడం తోనే ఎవరిదారిని వారు వెళ్తున్నారు. చిట్టెయ్య చేతి రుమాలుతో నోరుతుడునుకొంటూ నాదగ్గరకు వచ్చాడు. “కలిసి పోదామా” అన్నాడు. “సరే” నన్నాను. కొంత దూరం వచ్చిన తరువాత చిట్టెయ్య నాతో మొదలు పెట్టాడు. “స్నేహ్నరు టీ ఏమి బాగుండండి టీ చేసినా స్నేహ్నరువాళ్లు చెయ్యాలి. మనవాళ్ల కేమి చేతలవుతుంది. గవర్నరుగారు నాకు పేకుహాండు యిచ్చాడండీ. నేను మీతో చెప్పానుగాదు. నేను M. L. C. ని అయితే నాకు ఫీఫ్ మినిస్టరు యిస్తానన్నాడని! వెనక ఎల్వెక్షనులో స్టాండు అవుదామంటే నాకు జబ్బుజేసింది. మర్యాద అంటే మనకేమి తెలుసునండీ. గవర్నరుగారు ఎంతవాడు. ఎంత వినయం, నాదగ్గరకు వచ్చి పేకుహాండు యిచ్చి

Mr. చిట్టెయ్య! How do you do, అన్నాడండీ. ఏమి ఆదరణ. మన వెధవంకి ఏమీ తెలియదండీ." ఇట్లా అంటూఉండగా నేను "ఇది డిన్నరుపార్టీ యా, టీపార్టీ యా" అన్నాను. చిట్టెయ్య "రెండూ ఒకటేనండీ. దొరలలో యిట్లాంటి అల్పపుభేదాలు లేవు. ఇవన్నీ మనవాళ్లు తెచ్చి పెడతారండీ. అసలు వాళ్లు సగము టీ కాఫీలమీదనే బ్రతుకుతారు. మనవాళ్లకుమెల్ల గోంగూర పచ్చడి మజ్జిగ, వడియాలు, ఇవా టీమీద? ఏమిటి! తాగినా స్పెస్సరు టీ తాగాలండీ. రోజూ మా అమ్మ చేస్తుంది వెధవ టీ! ఏమి టీ అండీ." నేను నవ్వు ఆపుకోలేక మీ అమ్మగారు వెధవ టీ చేస్తుందా అండీ. మీనాయన గారు పోయినతరువాత ననుకుంటా, అదివరకు మంచి టీ చేస్తుండేదనుకుంటాను" అన్నా. చిట్టెయ్య పెద్దడన్ను. నేన్ను అన్నమాట తెలిసిందికాదు. "అవునండీ! మాఫాదరు ఉన్నప్పుడు బాగానే చేసేది. ఇప్పుడే వెధవ టీ చేస్తోంది." అన్నాడు. నేను "అవును విచారించవలసిన విషయమే" అన్నాను.

హస్త రేఖా శాస్త్రము

విశదముగా తెలియగలి 300 చిత్రము లతోగూడి శ్రీ బాలురు సైతము చదువుట కనుకూలించు తేట తెల్లంబగు నాంధ్ర వచనరూపముగు నీగ్రంథముచేత ఆయుస్సు, వివాహాలాభము, గుణము, శక్తి, బుద్ధి, అదృష్టము, సంతానము, లౌకిక కుఖము, వ్యాజ్యము. శక్తి విశ్వర్యము, గండము, జయము, వ్యాధి, ఋణము, అసాయము, మోసము, జ్ఞానము, దుఃఖము, కార్యసిద్ధి, దయ, పురణము మొదలగు ననేక విషయములను కులభముగా దెలిసికొన వచ్చును. ఇంకను, విధి ప్రేరణము, బీభత్స రహస్యములను తెలియజేయుటకై గల్గు సాధనంబు లన్నింటిలోను యిది యగ్రస్థానంబును వహించి యున్నది. భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబులని చెప్పబడు త్రికాల వృత్తాంతంబులను దెలియుటకు ఈ గ్రంథము కల్పవృక్షము వంటి దని దీని నామూల్యగ్రము ఒక్కమారు చదువువారే చెప్ప సాహసింతురనుట సంతయు సందియంబు లేదు.

దీని వెల 2-0-0.

ఆనందబోధిని ఆఫీసు, సాకారుపేట మదరాసు.

జీవామృతము

ఉదయమునుండి సాయంత్రమువరకు కార్యాలయమున పనిచేయు ఉద్యోగికి కండరములు కరగిపోయే లాగు కర్మాగారముల పనిచేసే కార్మికునకు గృహకృత్య నిర్వహణము చేయుటలో నడుము శంగిపోవు గృహిణికి మొదడునకు వేడి బుట్టించు చదువును చదువు విద్యార్థికి

జీవామృతము సమ్మిన్ బంటు.

జవనత్వములకు, వీర్యవృద్ధికి, బుద్ధి కుశలతకు

జీవామృతము

బాలభాస్కర

బిడ్డలకు వచ్చు లివర్ స్టిప్ వ్యాధులను మాన్పు వజ్రాయుధము. ఆ జబ్బులు రాకుండ కాపాడుటలో నిది రక్షా కవచము.

రెండు సైజులలో దొరకును.

ఆ యు ర్వే దా శ్ర మం

151 గోవిందప్ప నాయకబిధి,

మదరాసు.